

hvis Vegne jeg derfor er berettiget til ved denne Lejlighed at gøre en Bemærkning, stillet et Ændringsforslag, hvori Flertallet har genoptaget den Udgang til en Tilvænningserstatning under ganske særlige Omstændigheder, som blev enstemmigt vedtaget af Folketinget forrige Gang; Ulykkesforsikringsloven var til Behandling her i Tinget, men som udgik i Landstinget, og de, der deltog i Behandlingen af Loven den Gang, vil erindre, at det var en af de Ting, som det holdt ret haardt, i alt Fald for en Del af Folketingets Medlemmer, deriblandt ogsaa jeg personlig, at tage, men vi havde kun ganske kort Frist den Gang, Loven skulde igennem i en Hurtighed, og vi turde ikke udsætte os for at skulle gaa i Fællesudvalg med Spørgsmaalet. Men nu har altsaa Flertallet ment det rigtigt at genoptage Forsøget paa at faa det gennemført.

Det andet Sted, hvor Udvalget staar delt, er med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4. Det lyder ganske mystisk: Punkt 2 udgaar, men det betyder, at det er Punkt 2 i Lovforslagets § 2, og det betyder atter, at Forslaget om, at Landarbejderforbundet nu indtræder i den Ret, som alle andre Organisationer har, til at vælge Medlemmer til den Landarbejderne særlig omfattende Afdeling af Forsikringsraadet, skulde udgaa, saaledes at Sygekassenævnet ligesom hidtil skulde repræsentere Landarbejderne i den Afdeling. Mindretallet vil antagelig selv motivere sit Forslag. Flertallet har ikke ment, at man paa den Maade kan betegne Landarbejderforbundet som ikke repræsenterende de Landarbejdere, for hvilke det er en Organisation, og mener, at Ministeren har haft Ret i at foreslaa, at Landarbejderforbundet indtræder i den Ret, som alle de andre tilsvarende Organisationer har, og at Sygekassenævnet ikke beholder denne Repræsentationsret, uanset at det omfatter mange andre end de Landarbejdere, som særlig er interesserede i denne Afdeling.

Jeg gaar saa over til Spørgsmaalet om Fiskeriforsikringen. Jeg kan gøre det ganske kort, idet Udvalget nemlig er enedes om ikke at stille Ændringsforslag til Lovforslaget. Lovforslagets Udgangspunkt og Formaal er at gøre alle ved Fiskeriet og den mindre Skibsstart ansatte samt selve de erhvervsdrivende pligtigt forsikrede. Der er tilsyneladende — men det er ogsaa kun tilsyneladende — en Undtagelse med Hensyn til Fartøjer og Baade, der ikke er maalte til 4 Registertons. De er ganske vist ikke forsikrede under Afdelingen for

Fiskeri og mindre Skibsfart, men vil blive forsikret under en anden Afdeling af Loven. Der har været Tale om at lade denne Grænse udgaa, men den har rent praktiske Grunde, fordi der findes Registrering ved alle Toldstederne af de Fartøjer, som er 4 Registertons og derover, medens der derimod ikke findes saadan Registrering for de andre, og det vilde volde Vanskeligheder at faa dem ind under dette Kapitel. Da paagældende er forsikrede under et andet Kapitel, har det jo egentlig ikke nogen praktisk Betydning. Praktisk Betydning vilde det derimod have, ifald Udvalget havde fulgt Fiskeriforeningens Henstilling om at lade den anden Begrænsning, som Lovforslaget foreslaar, nemlig Begrænsningen til 20 Registertons med Hensyn til dem, som overhovedet kan komme ind under Kapitlet om Fiskeri og mindre Skibsfart, udgaa, enten erstattet med en højere Grænse, 100, der har ogsaa været Tale om halvandet Hundrede Registertons, eller helt at lade Grænsen udgaa. Udvalget er ikke blindt for og har fundet det rigtigt i Betænkningen at gøre opmærksom paa, at vi forstaaer, vurderer og indser Betydningen for Fiskeriet af, at alle de med Fiskeriet og den mindre Skibsfart beskæftigede Skibe kommer ind under samme Forsikring, altsaa Forsikringen under samme Kapitel. Det er rent praktiske Grunde, dels Hensynet til Risikoen under det Kapitel, der handler om Søfarten, og dels ogsaa Hensynet til, at muligvis nogle af de Skibe, som nu er forsikrede under Fiskeriet, vil blive uddraget fra det og ført over til Søfarten, ifald vi forandrede Grænserne eller helt lod dem bortfalde, det er saadanne Hensyn, der har bevirket, at vi er vedne tilbage fra at stille Ændringsforslag.

Der har i Udvalget været en Del Tale om, at den rigtige Ordning maatte være den, at Søfart, Fiskeri og mindre Skibsfart overhovedet, kom ind under en samlet Forsikring. Udvalget har imidlertid ikke ment, at Sagen er saa gennemdrøftet, at vi har ønsket at binde enten os eller Ministeren til en saadan Ordning, derimod har vi anmodet Ministeren om at fortsætte sine Forhandlinger med Fiskeriet ud fra den Viden, han har om, at Udvalget forstaaer og vurderer dets Ønsker og ogsaa kan indse deres Berettigelse til en saadan Grad, at man mener det berettiget at komme til et Resultat, som kan blive baade Fiskeriet og Søfarten til Tilfredsstillelse, og som kan forene de i Øjeblikket tilsyneladende divergerende